

ὡς εἶναι φυσικόν, πρέπει νὰ διαθέτῃ ἐπαρκῆ μέσα, ἤτοι, εὐρεῖαν ὀργάνωσιν τῆς ἐμπορίας εἰς τὰς Χώρας— μέλη καὶ δυνατότητα χρησιμοποιοῦσας τῶν κεφαλαίων ἐνὸς Κοινοῦ Ταμείου Προσανατολισμοῦ καὶ Ἐξασφαλίσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων.

3. Τὸ ὅλον σύστημα βασίζεται συνεπῶς ἐπὶ τῆς ἰδέας τῆς Εὐρωπαϊκῆς προτιμῆσεως, ἢ, καλλίτερον ἀκόμη, ἐπὶ τῆς ἐννοίας ἐνὸς εἶδους κοινοτικῆς εὐθύνης, ἢ ὅποια ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἑξ Χωρῶν ἐναντι τοῦ συνόλου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς τῆς Κοινότητος, εἰς τὰ πολιτικά, οἰκονομικά πεδία, καθὼς καὶ εἰς τὰ τῆς χρηματοδοτήσεως, ὑπὸ τοὺς ὅρους ἀκριβῶς ἐκείνους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἐκάστη Κυβέρνησις ἐνάσκει ταύτην σήμερον πρὸς ὄφελος τῶν ἰδίων αὐτῆς γεωργῶν.

Ἡ Συνθήκη τῆς Ρώμης προβλέπει, τῷ ὄντι, τὴν ἐξέλιξιν ταύτην, συνδέουσα τὴν λειτουργίαν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς μὲ τὴν ἐγκαθίδρυσιν Κοινῆς Γεωργικῆς Πολιτικῆς, ἢ ὅποια πρέπει νὰ ἀπολήξῃ εἰς τὴν δημιουργίαν κοινῶν ὀργανώσεων ἀγορᾶς, ὀργανώσεων αἵτινες θὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ χαρακτηριστικά μὲ τὰς σημερινὰς ἐθνικὰς ἀγοράς. Ἡ διαδικασία, ἢ ὅποια ἀπαιτεῖται διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, καθορίζεται ἐπίσης ὑπὸ τῆς Συνθήκης. Ἀλλὰ ὁ προσδιορισμὸς καὶ ἡ λειτουργία τῶν κοινῶν αὐτῶν ὀργανώσεων ἀπέμενον νὰ καθορισθοῦν, ἀπετέλουν δὲ οὐσιώδη προσπάθειαν καί, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὴν πλέον δύσκολον τῆς Κοινότητος.

Ἡ ἐπεξεργασία, αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, τῶν σχεδίων, τὰ ὅποια τείνουσιν εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν κοινῶν ὀργανώσεων, συνιστᾷ ἐπιμοχθον προσπάθειαν καὶ ἦτο ἀνάγκη ὅπως ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ διαθέτῃ, ἐν πρώτοις, ἐπαρκεῖς τεχνικὰς ὑπηρε-

σίας καὶ στελέχη, διὰ νὰ προβῇ εἰς παρομοίας μελέτας. Ποιὰ τις καθυστέρησις ἦτο συνεπῶς ἀναπόφευκτος.

Ἡ γεωργικὴ Διάσκεψις τῆς Στρέζας (Ἰούλιος 1958), ὅπου τὰ Κράτη— μέλη ὤφειλον, συμφώνως πρὸς τὴν Συνθήκην τῆς Ρώμης νὰ θέσουν τὰς βάσεις τῆς μελλοντικῆς Κοινῆς Γεωργικῆς Πολιτικῆς, δὲν ἠδυνήθη νὰ καταλήξῃ εἰμὴ μόνον εἰς γενικῆς φύσεως σκέψεις, αἱ ὁποῖαι σχεδὸν δὲν ἐπροχώρουσιν πέραν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, ἐκείνων οἵτινες διεγράφησαν ἤδη εἰς τὴν Συνθήκην τῆς Ρώμης.

4. Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ε.Ο.Κ. εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τῶν σχεδίων τῆς ἐπὶ τῆς Κοινῆς Γεωργικῆς Πολιτικῆς, ὅταν αἱ συζητήσεις διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν τοῦ δασμολογικοῦ κ.λ.π. ἀφοπλισμοῦ, ἦλθον, τὸν Μάϊον τοῦ 1960, νὰ ἀλλάξουν αἰσθητῶς τὴν κατάστασιν.

Ἡ πρώτη ἀπόφασις διὰ τὴν ἐπιτάχυνσιν ταύτην εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐπισπευθοῦν πράγματι αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ ὅποια κατέθεσε τὸ σύνολον τῶν σχεδίων τῆς τὸν Ἰούνιον τοῦ 1960, καθ' ὃν χρόνον ἐτίθετο εἰς ἐνέργειαν μία Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιφορτισμένη νὰ προετοιμάσῃ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς Κοινῆς Γεωργικῆς Πολιτικῆς. Συγχρόνως ὅμως, καθὼς διεφαίνετο τὸ ἀδύνατον νὰ περαιωθοῦν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὸ σύνολον τῶν σχεδίων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, δύο ἀντίθετοι τάσεις ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Συμβουλίου. Αἱ τάσεις αὗται, ὑποστηρίζουσαι τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην μερικὴν λύσιν, ἀπέληξαν εἰς ἓνα συμβιβασμόν, ὁ ὁποῖος ἐπέτρεψε, τὴν 20 Δεκεμβρίου 1960, τὴν ἐπέκτασιν τῆς περαιτέρω μειώσεως τῶν